

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 7017201087
Dátum vydania rozhodnutia: 19.05.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7017201087.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľ): J. C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX/X, P., zast. JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom, so sídlom kancelárie Ul. Majlátha 2518/14, Kráľovský Chlmec, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 1352535/2017 zo dňa 26.09.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/127/2017-44 zo dňa 6. februára 2019, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“, „krajský súd“) rozsudkom č. k. 7S/127/2017-64 zo dňa 6. februára 2019 (ďalej aj ako „napadnutý rozsudok“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania, zrušenia rozhodnutia žalovaného č.: 1352535/2017 zo dňa 26.09.2017 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce (ďalej aj ako „prvostupňový správny orgán“) č.: 1209112/2017 zo dňa 17.07.2017 (ďalej aj ako „prvostupňové správne rozhodnutie“) a vrátenia veci prvostupňovému správne orgánu.

2. Krajský súd poukázal na ustanovenia § 17 ods. 1, § 44 ods. 3, §183 ods. 1 písm. e/, ods. 5 a § 227 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej ako „zákon o štátnej službe colníkov“), § 9 ods. 3 zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o orgánoch štátnej správy v colníctve“), § 69 ods. 1 zákona č. 301/2005 Zb. Trestný poriadok a § 20 písm. b/ bod

2 nariadenia prezidenta finančnej správy č. 7/2017 s konštatovaním, že žalobca sa pri výkone colnej kontroly motorového vozidla značky Mercedes Benz, ktoré vstupovalo na územie SR z Ukrajiny dňa 02.03.2017, v čase o 0.33 hod., ktorú skončil s negatívnym výsledkom, nedostatočne zameril na priestor pod tretím radom sedadiel a túto kontrolu nevykonal v takom rozsahu, aby sa vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonného tovaru dostatočne presvedčil o tom, či sa vo vozidle nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu, a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole. V konečnom dôsledku žalobca takýmto konaním porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Uvedené skutočnosti podľa krajského súdu administratívne orgány podrobne rozviedli vo svojich rozhodnutiach, a to tak v rozhodnutí prvostupňovom ako aj v rozhodnutí, ktoré je predmetom súdneho prieskumu na základe správnej žaloby žalobcu. Správne orgány vo svojich rozhodnutiach na základe dodatočne ustáleného skutkového stavu uviedli podrobnú správnu úvahu vedúcu k záveru o naplnení hypotézy ustanovenia § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov a svoje rozhodnutia aj náležitým spôsobom odôvodnili.

3. K jednotlivým žalobným dôvodom uplatneným v správnej žalobe správny súd zdôraznil, že námietku žalobcu o uplynutí prekluzívnej lehoty na prepustenie zo služobného pomeru považuje za nedôvodnú. Podľa názoru správneho súdu administratívne orgány rozhodli o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v zákonnej lehote podľa § 183 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov, pretože uvedené ustanovenie výslovne stanovuje začiatok plynutia trojmesačnej prekluzívnej lehoty od okamihu, keď nadriadený zistí dôvod prepustenia colníka. Ide o subjektívnu lehotu v rámci jednoročnej objektívnej lehoty, ktorá podľa názoru súdu začala plynúť od okamihu doručenia uznesenia vyšetrovateľa kriminálneho úradu finančnej správy o vznesení obvinenia žalobcovi ako aj jeho spolupracovníkovi I. B.. Až týmto okamihom, a to z odôvodnenia tohto uznesenia vyplývajú skutočnosti, ktoré sú vyhodnotením činnosti colníka orgánmi činnými v trestnom konaní a dávajú komplexný pohľad na okolnosti colnej kontroly zo dňa 02.03.2017, a to aj v tom smere, ako boli porušené, resp. zanedbané povinnosti zo strany žalobcu a s akými následkami. Je potrebné zdôrazniť, že prvotné informácie, ktoré získal nadriadený žalobcu, nevedli k záveru o potrebe personálneho riešenia žalobcu, a to aj z dôvodu, že v danom čase nebolo preukázané, že predmetný tovar, t. j. chránení vtáci sa nachádzali v kontrolovanom motorovom vozidle už v čase predmetnej colnej kontroly na hraničnom prechode Výšné Nemecké. Uvedená skutočnosť, a to aj vzhľadom na zmenenú výpoveď M. Y. vyplynula až z rozhodnutia Kriminálneho úradu Finančnej správy, Úradu colnej a daňovej kriminality, pobočka Východ Košice, č. ČVS : KÚFS - 33/7055 - V-20127 zo dňa 04.05.2017 (doručeného správnomu orgánu prvého stupňa dňa 09.05.2017), preto týmto dňom aj podľa názoru súdu nadriadenému žalobcu začala plynúť trojmesačná zákonná lehota, ktorá v čase doručenia rozhodnutia o prepustení žalobcu dňa 18.07.2017 ešte neuplynula.

4. Vo vzťahu k námietke žalobcu, že dôkazy použité jeho nadriadenými, ktoré boli vyhodnotené v jeho neprospech a viedli k jeho prepusteniu boli získané z vyšetrovacieho spisu finančnej polície nelegálne, a preto nemôžu byť v danej veci použité, správny súd uviedol, že aj túto námietku hodnotí ako nedôvodnú. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že tieto dôkazy boli získané nahliadnutím (resp. zabezpečením fotokópií) do vyšetrovacieho spisu po tom, čo bolo žalobcovi vznesené obvinenie zákonným spôsobom, a to postupom podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku. Takýto postup podľa správneho súdu je v súlade zákonom a v prípade, ak tieto dôkazy v rámci trestného vyšetrovania boli zabezpečené v súlade so zákonom (čo v tomto konaní ani nikto nespochybňuje) podľa názoru súdu nie je dôvod ich v tomto konaní považovať za nezákonné. Označené dôkazy zabezpečené z trestného spisu finančnej polície sa nachádzajú v administratívnom spise v písomnej podobe - napr. jednotlivé zápisnice a fotodokumentácia a tiež v elektronickej podobe - videozáznam z vykonanej colnej kontroly ukrajinského motorového vozidla, ktoré dostatočným spôsobom opisujú udalosti, ktoré sa stali pri výkone služobných povinností žalobcu počas jeho zmeny v dňoch 01. až 02.03.2017 na hraničnom prechode Výšné Nemecké. Vo vzťahu k výpovedi vodiča predmetného motorového vozidla M. Y. správny súd uvádza, že aj keď tento vodič v prvotnej výpovedi tvrdil, že vtáci boli naložení do vozidla až na území SR, neskôr svoju výpoveď zmenil a opakovane potvrdil v tom smere, že predmetné kletky s vtákmi boli naložené do motorového vozidla už na území Ukrajiny (v čase okolo 22:00 až 23:00 hod) na

čerpacnej stanici OKKO v Užhorode. Z jeho výpovedí, ktoré vykonal na Kriminálnom úrade Finančnej správy, úsek colnej a daňovej kriminality, pobočka Východ Košice, v procesnom postavení svedka a po potrebnom zákonnom poučení vyplýva, že vtáci boli umiestnení v kontrolovanom motorovom vozidle už v čase kontroly na hraničnom priechode a aj podľa názoru správneho súdu nie je žiaden dôvod túto jeho výpoveď, opakovane potvrdenú pred vyšetrovateľmi považovať za nevierohodnú. Vo výpovedi zo dňa 07.06.2017 uviedol dôvod zmeny pôvodnej výpovede, a to na podnet advokátky, že sa má priznať a povedať celú pravdu. Potvrdil, že pri prvotnej výpovedi pravdu neuviedol. Uvedené vyplýva aj z výpovede M. Y., ktorý bol vypočutý Kriminálnym úradom finančnej polície, úsek colnej a daňovej kriminality, pobočka Východ Košice dňa 13.04.2017, ako obvinený (vec vedená pod ČVS: KÚFS - 16/7055-V-2017), keď potvrdil, že vtákov naložil už na Ukrajine a mal ich doručiť do Talianska.

5. K samotným skutkovým okolnostiam týkajúcich sa kontroly predmetného motorového vozidla správny súd poukázal na to, že aj z obsahu administratívneho spisu - konkrétne Úradného záznamu z výkonu služby zo dňa 01.- 02.03.2017, spísaného I. B. vyplýva, že hliadka v zložení G.. I. B., vedúci hliadky a G.. J.. C. Y., člen hliadky, pri plnení úloh vyplývajúcich zo služobného príkazu č. SP 120/3 vykonala na hraničnom priechode Vyšné Nemecké tri kontroly na základe rizikového profilu, medzi inými aj - „K. Mercedes Sprinter - bola vykonaná dôsledná colná kontrola, kontrola batožín, interiér vozidla - bez zistenia porušenia predpisov. Rizikový profil na tovaru podliehajúcej CITES v MDP!“ K tejto kontrole sa vyjadril písomne dňa 05.05.2017 aj vedúci zmeny PCÚ Vyšné Nemecké, T.. I.L. N., ktorý vo stanovisku uviedol, že v čase okolo 1:00 hod sa dostavil na stanovisko „stála služba“, kde mu bolo oznámené, že na dodávkové vozidlo es EČ K. počítač vygeneroval „ERP“, kde bolo napísané, že bolo potrebné vykonať dôkladnú colnú kontrolu so zameraním na tovar podliehajúci dohovoru CITES. Uvedenú skutočnosť mu oznámili G.. I. Ž., G.. C. Y. a G.. I. B.. Následne mu bolo oznámené, že kontrola vozidla už bola vykonaná, že všetko je v poriadku a že výsledok kontroly je negatívny. Kontrolu predmetného vozidla vykonali príslušníci SCÚ Michalovce G.. C. Y. a G.. I. B., ktorí následne túto skutočnosť potvrdili aj na tlačive „ERP“. V texte „ERP“ neboli uvedené žiadne ďalšie podmienky a inštrukcie a pretože nemal dôvod nedôverovať colníkom, ktorí kontrolu vozidla vykonali, vydal pokyn, že dané vozidlo môže byť prepustené. Uvedené vysvetľuje, z akého dôvodu vedúcim zmeny nebola nariadená ďalšia kontrola predmetného vozidla, pričom aj podľa názoru súdu to ani nebolo potrebné, pretože tak ako vyplýva z úradného záznamu vedúceho hliadky, spolu so žalobcom vykonali dôslednú colnú kontrolu predmetného motorového vozidla, v rámci ktorej bolo jeho povinnosťou v zmysle § 9 ods. 3 písm. q/ zákona o orgánoch štátnej kontroly v colníctve, v nadväznosti na ods. 20 písm. b/ bod 2 nariadenia prezidenta FS č. 7/2017 dôsledne plniť svoje povinnosti a to kontrolu či tovar, ktorý sa nachádzal v kontrolovanom dopravnom prostriedku prestúpil colnú hranicu v súlade s colnými predpismi alebo daňovými predpismi. V tej súvislosti krajský súd poukázal aj na obsah výpovede vodiča predmetného vozidla M. Y. zo dňa 03.05.2017, vykonanej na Kriminálnom úrade Finančnej správy, Úseku colnej a daňovej kriminality, pobočka Východ Košice (ako aj výpoveď na tom istom úrade dňa 07.06.2017), ktorý v procesnom postavení svedka po zákonnom poučení vypovedal, že kliecky s vtákmi naložil do motorového vozidla už na Ukrajine, na čerpacnej stanici OKKO, s tým, že pri prechode hranice na Slovensko colníci nič nenašli, napriek tomu, že kliecky s vtákmi sa nachádzali pod sedadlom. Aj keď colníci vozidlo skontrolovali v boxe, po vystúpení cestujúcich a vyložení všetkej batožiny nič nenašli. Kontrola nebola vykonávaná služobným psom. Z uvedeného aj správny súd zastával názor, že colná kontrola bola žalobcom s jeho spolupracovníkom vykonaná nedostatočne, pretože ak deklarovali vykonanie dôkladnej colnej kontroly, pri dôslednom splnení povinností kompletnou fyzickou prehliadkou motorového vozidla, je vylúčené, aby pri nej neboli objavené štyri drevené kliecky s vtákmi, ktoré sa nachádzali pod tretím radom zadných sedadiel motorového vozidla. Aj v prípade, že tieto kliecky by sa v čase kontroly mohli nachádzať v úkryte (aj keď vodič motorového vozidla vo svojich svedeckých výpovediach dňa 03.05. a 07.06.2017 opakovane tvrdil, že tieto boli umiestnené pod sedadlami) o dĺžke 177 cm, šírke 83 cm a výške 28 cm, tak ako to vyplýva z rozhodnutia žalovaného (ktorý údaj žalobca nerozporoval), išlo o konštrukčný priestor vozidla, teda nešlo o dodatočne vyhotovený skrytý priestor a bolo povinnosťou žalobcu pri dôkladnej kontrole skontrolovať aj tento priestor. V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na pach týchto vtákov v počte 103 ks a prípadné zvuky, ktoré vydávajú (vtáky boli v klieckach v predmetnom vozidle od 22:00, resp. 23:00 hod - výpoveď svedka Y. dňa 07.06.2017), pričom tieto mohli byť zaregistrované colnou hliadkou pri použití služobného psa, ktorý síce nebol

cvičený na záchyt živočíchov, ale jeho prípadné nezvyčajné správanie, ak by zachytil pach cudzích živočíchov, mohol naviesť colníkov na miesto uloženia klietok s vtákmi.

6. Správny súd poukázal na to, že podľa služobného príkazu č. 120-1095392-3 zo dňa 01.03.2017, hliadka SCÚ Michalovce - centrála, ktorej žalobca bol členom, mala vykonávať mobilný dohľad s hlavným zameraním na kontroly s využitím služobného psa CITA 165. V prípade dôkladnej colnej kontrole (podľa žalobcu pôvodne zameranej na tabakové výrobky) preto nebol žiaden dôvod na jeho nenasadenie (v konaní nebolo preukázané vydanie príkazu veliteľa hliadky na nenasadenie služobného psa), keď aj následne žalobca deklaroval v informačnom systéme colného úradu - „Kontrola služobným psom č. 120 zo dňa 01.03.2017, že služobný pes Cita ev. č. 165/2012 bol okrem iných kontrol využitý aj pri kontrole motorového vozidla EČ : K. zn. Mercedes - Sprinter v čase od 1:15 - 1:25 a výsledkom kontroly negatívny.

7. Správny súd zdôraznil, že ako správny hodnotí aj záver žalovaného, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca tým, že pri vstupe do služobného pomeru zložil služobnú prísahu, zaradil sa do osobitnej kategórie osôb chrániacich záujmy štátu na úseku colnej správy a pri výkone služby bol povinný dodržiavať tak jednotlivé zákonné povinnosti, ako aj príslušné interné riadiace akty, upravujúce jeho činnosť. Colník má povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu ako aj dôsledne dbať na plnenie svojich povinností, najmä kontrolovať, aby tovar dovážaný z územia tretieho štátu prestúpil štátnu hranicu podliehajúcu colnému dohľadu v súlade s právnymi predpismi a podieľať sa aj na odhaľovaní nezákonného dovozu tovaru podliehajúceho colnému dohľadu. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi, v riadnom výkone štátnej služby a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom. Žalobca preukázateľne porušil svoje služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (pričom postačuje nedbanlivostné konanie), teda, že colnú kontrolu nevykonal zodpovedajúcim spôsobom, preto jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na dôležitú ujmu záujmov štátnej služby. V uvedenom smere sa správny súd stotožnil s úvahou žalovaného v preskúvanom rozhodnutí, že nedbanlivostné konanie bolo posudzované v rámci okolností, že žalobca vykonal kontrolu vozidla a potvrdil výkon dôkladnej colnej kontroly.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto žalobu podľa § 190 SSP zamietol a zároveň žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, náhradu trov konania v zmysle § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP nepriznal s tým, že z obsahu súdneho spisu vyplynulo, že žalovanému nevznikli žiadne dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

II.

Kasačná sťažnosť

9. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca riadne a včas kasačnú sťažnosť (ďalej aj „sťažovateľ“) podaním z 23.05.2019, z dôvodov uvedených v § 440 písm. g/, písm. h/, v ktorom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a aj prvostupňové správne rozhodnutie a vec vráti na nové konanie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a zároveň žiadal aby súd priznal žalobcovi nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca konštatoval, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Podľa sťažovateľa krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobu žalobcu zamietol, zakladal dôvody zmätočnosti, lebo v rozsudku je nedostatok dôvodov rozhodnutia na zistený skutkový stav, nakoľko rozsudok má byť riadne odôvodnený, avšak podľa žalobcu je odôvodnenie rozsudku nepresvedčivé, nedostatočné a právne závery nemajú oporu v zistenom skutkovom stave v tomto konaní.

11. Žalobca tvrdí, že v konaní nebola uplatnená zásada rovnosti zbraní účastníkov konania, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že súd nevyhovел žalobcovi vykonať dôkaz - výsluch vtedajšieho riaditeľa Colného úradu Michalovce G.. E. G. a nepresvedčivé odôvodnenie rozsudku s bezvýhradným osvojením tvrdení žalovaného zakladá porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, lebo takýmto postupom nebol dodržaný princíp rovnosti účastníkov konania.

12. Žalobca je toho názoru, že takýmto postupom súdu mal porušené právo na spravodlivý proces, ktorý ovplyvnil aj výsledné rozhodnutie krajského súdu. Týmto postupom krajský súd neumožnil žalobcovi realizáciu procesných práv, ktoré slúžili na jeho ochranu a obranu jeho postoja a dopad bol v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko výsluchom bývalého riaditeľa Colného úradu Michalovce G.. E. G. bolo možné objektívne ozrejmiť okolnosti konania žalovaného, ktoré však bezvýhradne boli osvojené konajúcim súdom.

13. Nesprávne právne posúdenie zo strany krajského súdu vidí sťažovateľ aj v tom, že bod 28. rozhodnutia preukazuje mylnú aplikáciu právneho predpisu zo strany súdu. Podľa § 185 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov, o prepustení colníka z dôvodov v ods. 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do 3 mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol, v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení colníkov aj doručiť. Súd túto právnu normu aplikoval na zistený skutkový stav nesprávne a začiatok 3-mesačnej subjektívnej lehoty ohraničil až doručením z rozhodnutia Kriminálneho úradu finančnej správy, Úradu colnej a daňovej kriminality, sekcia Východ Košice, ČVS: KUFS-33/7055-V.-20127 zo dňa 04.05.2017, ktorým bolo začaté trestné stíhanie voči žalovanému, a preto sa súd mylne domnieva, že 3-mesačná lehota na rozhodnutie nadriadenému žalobcu začala plynúť týmto dňom a v čase rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru dňa 18.07.2017 ešte táto lehota neuplynula. Žalobca je presvedčený o tom, že tento výklad právneho predpisu na daný skutkový stav je v rozpore so zákonom a nezodpovedá ani ústavne konformnému výkladu, nakoľko zo zisteného skutkového stavu je evidentné, že nadriadený žalobcu - vtedajší riaditeľ Colného úradu Michalovce G.. G. už na druhý deň po skutku, teda 03.03.2017, mal pohovor so žalobcom za prítomnosti ďalších vedúcich funkcionárov, kde premietal audiovizuálny záznam o vykonanej kontrole, preto je nesporne preukázané, že mal všetky poklady k tomu, aby začal konať vo veci. Podľa žalobcu táto skutočnosť nebola zo strany žalovaného v priebehu celého konania popretá a považoval za potrebné poukázať na to, že touto skutočnosťou sa nezaoberal krajský súd tak, aby v súlade so zákonom prijal právny záver k tejto objektívne preukázanej skutočnosti. Správne konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nie je spojené s trestným konaním a vykazuje úplne iné znaky tak procesného, ako právneho postupu v tejto veci, preto argumentácia, že subjektívna 3-mesačná lehota začala plynúť až po tom, keď nadriadenému žalobcu bolo doručené uznesenie o začatí trestného stíhania svedčí o protizákonomnom výklade tohto pojmu. Je úplne irelevantné to, čo sa dialo v trestnom konaní, lebo trestné konanie a konanie o prepustení colníka zo služobného pomeru sú úplne odlišnými konaniami a ak riaditeľ colného úradu bol nečinný od 03.03.2017, keď so žalobcom za prítomnosti ostatných funkcionárov rozoberal skutkový stav, premietal audiovizuálny záznam, nie je možné v súlade so zákonom tvrdiť, že sa nedozvedel o tom, že je tu podozrenie z porušenia služobných povinností alebo služobnej prisahy zo strany žalobcu. Riaditeľ colného úradu nezávisle na trestnom konaní mal konať vo veci prepustenia zo služobného pomeru, akonáhle sa dozvedel o tejto skutočnosti, a to bol dátum 03.03.2017, ako sa to upresnilo v konaní, nakoľko žalobca pôvodne uvádzal „termín“ v priebehu ďalšieho týždňa po skutku.

14. Sťažovateľ ďalej namietal, že podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe bol žalobca prepustený zo služobného pomeru a nie podľa § 183 ods. 1 písm. f/ zákona o štátnej službe, kde sa uvádza, že dôvodom na prepustenie je výsledok trestného konania a v tomto prípade subjektívna lehota plynie odo dňa, keď sa nadriadený dozvedel o tom, že colník bol právoplatne odsúdený. Tieto skutočnosti jednoznačne preukazujú mylný výklad súdu o začatí plynutia subjektívnej lehoty. Preklúzia práva a následné rozhodnutie po uplynutí subjektívnej lehoty činí rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru protiprávnym nezákonným úkonom, ktorý nemôže požívať právnu ochranu.

15. Žalobca poukázal na to, že trestné konanie v tejto veci vedené proti žalobcovi nebolo ukončené pre nedostatočné zistenie skutkového stavu svedčí o tom, že trestné konanie je iným samostatným konaním, ktorý nemá vplyv na správne konanie, v dôsledku ktorého žalobca bol prepustený zo služobného pomeru colníka. Týmto závažným skutočnostiam a zisteniam krajský súd nevenoval náležitú pozornosť, mylne vykladal termín začatia 3-mesačnej subjektívnej lehoty a tým zaťažil konanie takou právnou vadou, ktorá neguje zákonnosť rozhodnutia v celom rozsahu, lebo ak konajúci súd začatie plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty určil v súlade so zákonom, tak by dospel k záveru, že žalobe treba vyhovieť v celom rozsahu.

16. Krajský súd takto podľa žalobcu nekonal a v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci je daný dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Horeuvedený právny názor, že konanie o prepustení zo služobného pomeru nemožno zameniť s trestným konaním a toto konanie nezávisí od výsledku trestného konania bolo potvrdené aj právnym názorom, ktorý bol vyslovený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/113/2008 a čiastočne aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo/9/2015.

17. Ďalej sťažovateľ poukázal na to, že dôkazy, ktoré boli podkladom na rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, sú nezákonnými dôkazmi a tieto dôkazy nevykonal riaditeľ Colného úradu v Michalovciach v rámci vlastného konania, ale boli získané z vyšetrovacieho spisu v rámci trestného konania, ktoré je vedené voči žalobcovi. Žalobca uviedol, že vo všetkých konaniach namietal, že sa jedná o nezákonne získané dôkazy. Stanovisko žalovaného spočívajúce v tom, že tieto dôkazy boli získané podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku nesprávnou aplikáciou zákona osvojil aj krajský súd, keď dospel k záveru, že riaditeľom Colného úradu v Michalovciach získané zápisnice z trestného spisu sú spôsobilými zákonnými dôkazmi, ktoré sú použiteľné aj v konaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Podľa názoru žalobcu riaditeľ Colného úradu v Michalovciach nebol oprávnený nahliadnuť do vyšetrovacieho spisu a nebol osobou v zmysle § 69 Trestného poriadku, ktorej mal byť sprístupnený trestný spis, preto takto získané dôkazy sú nezákonnými dôkazmi.

18. V sťažnostnom bode 3 žalobca tvrdí, že na skutkový stav, ktorý bol uvedený v rozhodnutí žalovaného nesprávne právne posúdil vec, lebo vykonanými dôkazmi nebolo preukázané, že žalobca konal takým spôsobom, ktorý by zakladal dôvod prepustenia zo služobného pomeru a nebolo preukázané, že zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu ako aj služobnú povinnosť uvedenú v § 44 ods. 3 písm. a/, b/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe, že neplnil svedomite úlohy uvedené vo vyššie uvedených právnych predpisoch, a že nevykonával štátnu službu riadne a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktoré je potrebné posudzovať vzhľadom na charakter a závažnosť konania žalobcu v meradle širšieho rozsahu zodpovednosti colníkov a ich spoločenského postavenia a úloh, ktoré v spoločnosti plnia prísnejšie. Podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona č. 200/1998 Z. z. colník je prepustený zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Jedná sa o kumulované splnenie týchto podmienok, nakoľko konaním colníka musí dôjsť k splneniu týchto podmienok, čo v danom prípade nebolo naplnené. Samotné odôvodnenie rozhodnutia žalovaného aj prvostupňového orgánu vychádza z paušalizovaných tvrdení bez skutočného obsahu, keď žalobcovi kladie za vinu, že sa neriadil zákonom a právnymi predpismi, keď takým spôsobom vykonal kontrolu dopravného prostriedku, že nenašiel tovar neprihlásený k colnému konaniu a nezistil ukrytý tovar. Porušenie predpisov, ktoré sa kladie za vinu žalobcovi v skutočnosti nenastalo a tieto právne predpisy nemohli byť žalobcom porušené, lebo mu neukladajú povinnosť konať tak, ako sa to uvádza v rozsudku súdu. Správny orgán a súd pri posúdení vecí vychádzajú zo stavu dopravného prostriedku, ktorý so 4-hodinovým rozdielom pred hraničným priechodom Milhošť v okrese Košice-okolie bol kontrolovaný colníkmi stanice colného úradu, avšak v tom čase už úkryt mal byť otvorený a sa nachádzal v inej technickej polohe ako to bolo na hraničnom priechode vo Výšnom Nemeckom, čo bolo potvrdené vodičom M. Y., ktorý uviedol, že posunul úkryt do inej polohy.

19. Ku skutočnosti, že žalobca nenašiel ukrytý tovar, ktorý sa mu dáva za vinu žalobca uviedol, že uvedené nebolo jeho povinnosťou. Kontrola žalobcom a ďalším colníkom I. B. bola vykonaná a

vzhľadom na technické možnosti odhalenia skrýše v čase kontroly nebolo možné odhaliť vtáky, ak v tom čase vôbec sa nachádzali v dopravnom prostriedku, nakoľko vykonanými dôkazmi ani táto skutočnosť nebol preukázaná. Neobstojí skutkové tvrdenie, že kontrola nebola vykonaná v takom rozsahu, aby dostatočne, vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonne dovážaného tovaru, žalobca overil a presvedčil sa o tom, že v predmetnom vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu a nebol prihlásený k colnej kontrole. Žalobca tvrdí, že neporušil žiadnu povinnosť a neprepustil do režimu voľného obehu tovar, nakoľko ten bol ukrytý, a to bolo zapríčinené neprihlásením tovaru k colnému konaniu zo strany vodiča dopravného prostriedku. Súd bezvýhradne a bezdôvodne sa stotožnil s názorom žalovaného, že vodič dopravného prostriedku M. Y. potvrdil, že vtáky sa nachádzali v motorovom vozidle už na území Ukrajiny a vôbec nebrali do úvahy nevierohodnosť výpovede tohto svedka, ktorý bol trestne stíhaný, väzobne vyšetrovaný a tak vo svojom záujme celý skutkový stav prispôboval v neskorších výpovediach tak, aby mohol uzatvoriť dohodu o vine a treste a bol prepustený z väzby na slobodu a mohol opustiť územie SR. Tento svedok pri prvej svedeckej výpovedi tvrdil, že vtáky prevzal na území SR a až následne účelovo zmenil svoje výpovede, avšak pri hodnotení tejto výpovede bolo treba brať do úvahy to, že v trestnom konaní prvotná výpoveď sa považuje za vierohodnú a každá ďalšia zmena výpovede znižuje vierohodnosť výpovede, nakoľko zmena výpovede smeruje k dosiahnutiu zámerov vypočúvaného. V danom prípade zámer bol uzatvoriť dohodu o vine a treste, byť prepustený z väzby a opustiť územie SR. Podľa tvrdenia žalovaného žalobca mal porušiť ustanovenie § 9 ods. 3 písm. a/ zákona č. 652/2004 Z. z., ktoré hovorí o rozhodovaní a vykonávaní úkonov vo veciach colného dohľadu, ak zákon alebo osobitné predpis neustanovuje inak. Ustanovenie § 9 ods. 3 písm. q/ zákona č. 652/2004 Z. z. zisťuje, či tovar a dopravné prostriedky prestúpili colnú hranicu v súlade s colnými predpismi alebo daňovými predpismi a v prípade ich porušenia prijíma opatrenia. Čl. 5 bod 3. colného kódexu colné kontroly sú osobitné činnosti, ktoré vykonávajú colné orgány na zabezpečenie dodržiavania colných predpisov a iných právnych predpisov upravujúcich vstup, výstup, tranzit, pohyb, skladovanie a konečné použitie tovaru únie a prítomnosť a pohyb tovaru, ktorý nie je tovarom únie a tovary prepusteného do režimu konečné použitie v rámci colného územia únie. Článok 5. bod 7. colného kódexu: colný dohľad je činnosť vykonávaná vo všeobecnosti colnými orgánmi, ktorou sa zabezpečuje dodržiavanie colných predpisov a prípadne aj ďalších ustanovení, ktoré sa vzťahujú na tovar podliehajúci takejto činnosti. Ods. 20 písm. b/ bod 2 nariadenia prezidenta finančnej správy o činnosti stanice colného úradu vykonáva ciele a náhodné kontroly tovaru a dopravných prostriedkov za účelom overenia dodržiavania colných predpisov. Z vykonaných dôkazov nie je možné pripísať žalobcovi porušenie povinností a právnych predpisov.

20. Žalobca namietal, že nekonal v rozpore so služobnou prísahou a platnými právnymi predpismi, preto nie je možné mu klásť za vinu porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tak, aby ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Podľa sťažovateľa žalovaný a prvostupňový orgán vykonané dôkazy nevyhodnotili jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach, preto došli k mylným záverom a ich rozhodnutia nemajú oporu v objektívne zistenom skutkovom stave, ktorý nie je totožný s prezentovaným skutkovým stavom podľa rozhodnutia žalovaného a prvostupňového orgánu. Takto zistenému skutkovému stavu konajúci súd poskytol právnu ochranu zamietnutím žaloby. Žalobca poukázal aj na to, že po skončení kontroly dopravného prostriedku bol zistený rizikový profil dopravného prostriedku na predpisy CITES, avšak vedúci zmeny J. I. N., ktorý bol oprávnený nariadiť opätovnú kontrolu bol nečinný a nenariadil opätovnú kontrolu, čo bolo v jeho právomoci. Podľa toho predpisy porušil vedúci zmeny a nie žalobca a ak žalobca rozhodol nepoužiť služobného psa cvičeného na tabak, tak tým neporušil žiaden právny predpis.

21. Sťažovateľ ďalej uviedol, že z titulu svojej funkcie nie je psovodom, ale colníkom s prideleným psom, nezanedbal vykonanie kontroly a nie je pravdou, že kontrola sa nezameriavala na priestor pod tretím radom sedadiel predmetného vozidla, lebo v danom prípade sa jedná o skrýš, ktorá mohla byť odhalená len tak, že nezisteným spôsobom vodič zmenil technicky polohu tohto priestoru a tak mohlo dôjsť k odhaleniu colníkmi pred hraničným priechodom Milhost'. V konaní žiadnym spôsobom nebolo preukázané to, že technická poloha tretieho radu sedadiel vozidla zn. Mercedes Benz, EČV: K. bola tá istá na hraničnom priechode Výšné Nemecké ako poloha o 4 hodiny neskôr na priechode Milhost' v okrese

Košice-okolie. Ani fotodokumentácia v spise neumožňuje preveriť túto skutočnosť, lebo bola vyhotovená takým spôsobom, že bola nepoužiteľná, nehovoriac ani o tom, že k vyhotoveniu fotodokumentácie došlo až po tom, keď na prechode Milhošť colníci premiestnili kletky, teda pôvodná poloha nebola zadokumentovaná. Takto zistený skutkový stav bol nedostatočný na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, a preto, ak krajský súd žalobu zamietol, konal na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

22. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo dňa 21.06.2019, z ktorého je zrejmé, že postup správneho súdu považuje za legitímny a zákonný a dôvody uvádzané sťažovateľom v kasačnej sťažnosti nie je podľa žalovaného možné akceptovať vo vzťahu k posudzovaniu zákonnosti napadnutých rozhodnutí, nakoľko sú bez právneho významu. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú.

IV.

Konanie na kasačnom súde

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na jej podanie (ustanovenie § 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

24. Podľa § 183 ods.1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov minister alebo príslušný nadriadený prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

25. Podľa § 183 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov o prepustení colníka z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do troch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení colníkovi aj doručiť.

26. Podľa § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

27. Podľa § 9 ods. 3 zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene niektorých zákonov, colný úrad plní tieto úlohy: a/ rozhoduje a vykonáva úkony vo veciach colného dohľadu, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak a q/ zisťuje, či tovar a dopravné prostriedky prestúpili colnú hranicu v súlade s colnými predpismi alebo daňovými predpismi a v prípade ich porušenia prijíma opatrenia.

28. Podľa článku 5. bod 3 nariadenia EPaR EÚ č. 952/2013, „colné kontroly“ sú osobitné činnosti, ktoré vykonávajú colné orgány na zabezpečenie dodržiavania colných predpisov a iných právnych predpisov upravujúcich vstup, výstup, tranzit, pohyb, skladovanie a konečné použitie tovaru prepravovaného medzi colným územím Únie a krajinami alebo územiami mimo tohto územia Únie a prítomnosť a pohyb tovaru, ktorý nie je tovarom Únie, a tovaru prepusteného do režimu konečné použitie v rámci colného územia Únie.

29. Podľa článku 5. bod 27 nariadenia EPaR EÚ č. 952/2013, „colný dohľad“ je činnosť vykonávaná vo

všeobecnosti colnými orgánmi, ktorou sa zabezpečuje dodržiavanie colných predpisov a prípadne i ďalších ustanovení, ktoré sa vzťahujú na tovar podliehajúci takejto činnosti.

30. Podľa ods. 20 písm. b/ bodu 2 nariadenia prezidenta FS č. 7/2017 správca colného úradu získava informácie postupmi podľa tohto nariadenia o možných spôsoboch porušovania predpisov pri dovoze, vývoze a tranzite tovaru a na tento účel vykonáva ciele a náhodné kontroly tovaru a dopravných prostriedkov za účelom overenia dodržiavania colných predpisov.

31. Predpokladom vzniku služobného pomeru colníka bolo, v čase spáchania skutku, pre ktorý rozhodol správny orgán prvého stupňa o prepustení zo služobného pomeru, zloženie služobnej prísahy subsumujúcej sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku (§ 17 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov účinného v čase spáchania skutku a rozhodovania správnych orgánov). Služobná disciplína colníkov spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, ktoré sú ustanovené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených (§ 43 zákona o štátnej službe colníkov). Colník bol taktiež povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený a vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas (§ 44 ods. 3 písm. a/ a b/ citovaného zákona).

32. Úlohou krajského súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. e/ citovaného zákona z hľadiska závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu zistil, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, ktorým riaditeľ Colného úradu Michalovce podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov prepustil žalobcu zo služobného pomeru z dôvodu, že dňa 02.03.2017 konal v rozpore s § 9 ods. 3 písm. a/ a q/ zákona o orgánoch štátnej správy v colníctve v spojení s článkom 5. bod 3 a 27 nariadenia EPaR EÚ č. 952/2013 a v rozpore s ods. 20 písm. b/ bodu 2 nariadenia prezidenta finančnej správy č. 7/2017, keď bol ako colník pri výkone colnej kontroly nedisciplinovaný a neriadil sa ustanoveniami zákona o štátnej službe, ako aj vyššie uvedenými právnymi predpismi, neplnil si svedomite úlohy uvedené vo vyššie uvedených právnych predpisoch, nevykonával štátnu službu riadne a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu, ako aj služobnú povinnosť uvedenú v § 44 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona o štátnej službe colníkov s tým, že služobný pomer žalobcu sa v zmysle § 184 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov skončil dňom doručenia prvostupňového správneho rozhodnutia, keď ako colník Stanice colného úradu Michalovce - centrála vyslaný na základe služobného príkazu č. 120-1095392-3 zo dňa 01.03.2017 spolu s G.. I. B. mimo iného aj na hraničný priechod Vyšné Nemecké počas výkonu služby dňa 02.03.2017 na hraničnom priechode medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou vo Vyšnom Nemeckom pri výkone colnej kontroly motorového vozidla zn. Mercedes Benz, EČV: K., ktoré vstupovalo na územie Slovenskej republiky z Ukrajiny v čase o 00:33 hod., a ktorú ukončil s negatívnym výsledkom sa nedostatočne zameril na priestor pod tretím radom sedadiel predmetného vozidla a túto nevykonával v takom rozsahu, aby dostatočne, vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonne dovážaného tovaru, overil a presvedčil sa o tom, že v predmetnom vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu, a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole, nakoľko predmetné vozidlo bolo následne v uvedený deň v čase o 4:00 hod. colníkmi Stanice colného úradu Košice - centrála zastavené a kontrolované pred hraničným priechodom Milhošť v okrese Košice - okolie, kde jeho kontrolou bolo zistené, že pod zadným radom sedadiel uvedeného vozidla sa nachádza úkryt o dĺžke 177 cm, šírke 83 cm a výške 28 cm, v ktorom sa nachádzali štyri drevené kletky s chránenými živočíchmi, a to chochláčom severským v počte 57 ks, strnátkou obyčajnou v počte 26 ks a hýľom obyčajným v počte 20 ks, pričom tieto boli na územie Slovenskej republiky vo vyššie uvedenom vozidle nezákonne dovezené z územia Ukrajiny.

34. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v Správnom súdnom poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu napadnutého žalobou, vykonal náležite v zmysle platnej právnej úpravy zákona o štátnej službe colníkov, v spojení s právnou úpravou ustanovenou v zákone o orgánoch v štátnej službe colníkov, nariadením EPaR EÚ č. 952/2013 a nariadením prezidenta finančnej správy č. 7/2017 a svoju právnu úvahu, na základe ktorej svoj právny záver ustálil, aj náležite odôvodnil.

35. Najvyšší súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a konaní im predchádzajúcich pri aplikácii zákonnej úpravy uvedených právnych predpisov postupom podľa SSP dospel k zhodnému záveru ako krajský súd o nedôvodnosti žaloby. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, s námietkami žalobcu uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozsudku správneho súdu uvádza nasledovné:

36. V súvislosti s tvrdeniami sťažovateľa, že správny súd riadne nezdôvodnil svoje rozhodnutie, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je zmätočné, nedostatočné a právne závery nemajú oporu v skutkovom stave zistenom v konaní kasačný súd konštatuje, že túto námietku nepovažuje za dôvodnú. Ak mal krajský súd za to, že z administratívneho a súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že žaloba je nedôvodná a túto skutočnosť uviedol v svojom rozsudku, samozrejme, s odvolaním sa na skutkové zistenia a právne posúdenie veci, nevidí Najvyšší súd Slovenskej republiky dôvod na zrušenie rozsudku, ak sa s ním skutkovo a právne stotožňuje. Ako už bolo mnohokrát judikované, v odôvodnení rozhodnutia súdu je potrebné objasniť skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam.

37. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV.ÚS 112/05, I.ÚS 117/05).

38. V súvislosti s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a neuplatnením zásady rovnosti zbrani účastníkov konania kasačný súd poukazuje na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého má každý právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I.ÚS 50/04). Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd v čl. 6 ods. 1 zaručuje právo na spravodlivé súdne konanie, neustanovuje ale žiadne pravidlá pre prípustnosť dôkazov alebo spôsob, ktorým majú byť posúdené. Význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu - inými slovami, právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a

aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I.ÚS 52/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich bude v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania.

39. Pokiaľ žalobca tvrdil, že rozsudok správneho súdu nie je vo vzťahu k žalobným bodom riadne zdôvodnený, kasačný súd sa po oboznámení s obsahom súdneho, administratívneho spisu a odôvodnením rozsudku správneho súdu nestotožnil s jeho názorom. Argumentácia a zdôvodnenie rozsudku správneho súdu podľa kasačného súdu reflektuje na argumenty uvádzané žalobcom v jednotlivých žalobných bodoch, keď správny súd zrozumiteľne, určite, presvedčivo a jednoznačne, uviedol právne a skutkové závery, na základe ktorých dospel k názoru, že správna žaloba žalobcu - sťažovateľa a jej žalobné body nie sú dôvodné. Kasačný súd považuje rozsudok správneho súdu za riadne zdôvodnený, súladný s ust. § 133 a nasl. SSP.

40. Právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania, riadne odôvodnenie rozhodnutia boli v danom prípade dodržané, keďže žalobcovi boli dané na vedomie všetky podania druhého účastníka konania, mal k dispozícii všetky zákonom stanovené prostriedky v predmetnom konaní a rozhodnutie krajského súdu bolo riadne odôvodnené. To, že sa s ním žalobca nestotožňuje neznamená, že nebolo vydané v súlade so zákonom.

41. K ďalším námietkam sťažovateľa týkajúcim sa začatia plynutia subjektívnej lehoty na prepustenie sťažovateľa zo služobného pomeru, nezákonnosti dôkazov, ktoré boli podkladom na rozhodnutie o prepustení sťažovateľa, kumulatívneho nenaplnenia podmienok uvedených v § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov, posúdenia závažnosti konania žalobcu a posúdenia dôkladnosti vykonania kontroly kasačný súd uvádza, že tieto už boli uplatnené pred správnymi orgánmi a tiež pred krajským súdom, pričom krajský súd sa nimi v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne sa s nimi vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy, vyvodil správne skutkové závery a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, ktorej riešenie by zostalo na kasačnom súde, a preto ich najvyšší súd vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, a preto sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje s dôvodmi uvedenými v ods. 28 až 31 rozsudku krajského súdu.

42. Najvyšší súd Slovenskej republiky zhodne s konštatovaním správneho súdu v bode 18. napadnutého rozsudku zdôrazňuje, že správny ani kasačný súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej časti Správneho súdneho poriadku (§ 177 a nasl. SSP) je posudzovať či si správny orgán príslušný na konanie zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci (§ 119 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä s ohľadom na prameň, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutí.

43. K začiatku plynutia lehoty na prepustenie colníka zo služobného pomeru v nadväznosti na dôvody uvedené krajským súdom v ods. 28 napadnutého rozsudku kasačný súd dodáva, že znenie § 183 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov jednoznačne ustanovuje okamih začatia plynutia zákonnej lehoty. Ide o

okamih, keď nadriadený colníka zistil dôvod na jeho prepustenie. Nie je možné súhlasiť s tvrdením sťažovateľa, že premietnutím audiovizuálneho záznamu o vykonanej kontrole a pohovore so žalobcom dňa 03.03.2017 nadriadený žalobcu zistil splnenie podmienok na začatie konania vo veci. Z preskúmaných rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že nadriadený sťažovateľa označil ako dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti vyplývajúcej zo zákona o štátnej službe colníkov (§ 44 ods. 3 písm. a/ a b/) zvlášť hrubým spôsobom, keď colnú kontrolu vozidla nevykonával dôkladne, a napriek tomu potvrdil jej negatívny výsledok, pričom následnou kontrolou bolo zistené, že vo vozidle sa nachádzal nezákonne dovážaný tovar podliehajúci colnému dohľadu, pričom si neplnil úlohy uvedené v príslušných právnych predpisoch svedomite, nevykonával štátnu službu riadne a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Za okamih, kedy sa nadriadený dozvedel o takom charaktere a závažnosti porušenia služobnej prísahy, ktoré zakladá dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, možno označiť práve okamih, kedy bolo nadriadenému doručené uznesenie o vznesení obvinenia voči sťažovateľovi vyšetrovateľom finančnej správy pod ČVS:KÚFS-33/7055-V-2017 zo 04.05.2017, z ktorého sa dozvedel o zmene výpovede vodiča prehladaného vozidla M. Y., z ktorej vyplynulo, že v čase výkonu colnej kontroly žalobcom a jeho kolegom boli v predmetnom vozidle aj kletky s vtákmi, a teda až týmto okamihom sa dozvedel o existencii okolností odôvodňujúcich prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Ak správne orgány ako aj správny súd považovali, v súvislosti s potrebou preukázať dodržanie zákonnej lehoty na rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, žalobcom navrhnutý výsluch nadriadeného G. E. G. za bezpredmetný, s uvedeným sa kasačný súd stotožnil, nakoľko aj podľa neho na preukázanie uvedeného sú postačujúce skutočnosti týkajúce sa zmeny výpovede vodiča kontrolovaného vozidla dňa 13.04.2017, obsiahnuté v uznesení o vznesení obvinenia ČVS:KÚFS-33/7055-V-2017 zo 04.05.2017, doručeného nadriadenému žalobcu dňa 09.05.2017 prostredníctvom elektronickej pošty, v dôsledku čoho sa nadriadený žalobcu dozvedel o obsahu zmenenej výpovede preukazujúcej nedodržanie služobných povinností žalobcom.

44. K namietanej nezákonnosti dôkazov, získaných z vyšetrovacieho spisu v rámci trestného konania, ktoré boli podkladom na rozhodnutie o prepustení sťažovateľa zo služobného pomeru, kasačný súd poukazuje na záver obsiahnutý v náleze ÚS SR č. k. IV.ÚS 519/2012 z 24. júla 2013 (m. m.) ... „... vzhľadom na ustanovenie § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci. Takýmto prostriedkom je nepochybne aj obrazovo-zvukový záznam. Ani sťažovateľ vo všeobecnej rovine tento záver všeobecných súdov nenapáda. Zrejme s odvolaním sa na dôvetok tohto ustanovenia, podľa ktorého za dôkaz môžu slúžiť iba také prostriedky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi, namieta, že použitie obrazovo-zvukového záznamu získaného v trestnom konaní v danom prípade bolo treba považovať za nepovolené. Ide totiž o stret medzi verejným záujmom na dôslednom objasnení rozhodujúcich skutočností potrebných na vydanie rozhodnutia v konaní a ochranou určitých práv, resp. oprávnených záujmov, ktoré bránia použitiu niektorého dôkazného prostriedku. Vo všeobecnej rovine možno konštatovať, že prednosť má verejný záujem na dôslednom objasnení rozhodujúcich skutočností potrebných na vydanie rozhodnutia, avšak za súčasného spolupôsobenia bŕzd daných s ohľadom na ochranu určitých práv, resp. oprávnených záujmov. ...“. Zo znenia ustanovení § 227 zákona o štátnej službe colníkov a z vyššie citovaného záveru ústavného súdu možno ustáliť, že dôkazy použité v predmetnom administratívnom konaní boli získané nahliadnutím do vyšetrovacieho spisu v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, preto ich správne orgány mohli použiť na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci. Zákon o štátnej službe colníkov ani Trestný poriadok neobsahuje ustanovenie zakazujúce použiť dôkazy získané v trestnom konaní v iných konaniach, napr. v správnom konaní o skončení služobného pomeru.

45. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa týkajúcej sa kumulatívneho naplnenia podmienok ustanovených v § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov kasačný súd konštatuje, že z preskúmaných rozhodnutí je zrejmé, prečo žalovaný dospel k záveru, že žalobca svojim nedôsledným konaním prestal splňať podmienku „spoľahlivosti“ (§ 14 ods. 1 písm. b/ zákona o štátnej službe colníkov) a ako príslušník ozbrojeného zboru plniaceho úlohu štátu na úseku dodržiavania právnych predpisov zameraných na ochranu hospodárskych záujmov štátu sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k nej. Aj podľa kasačného súdu by bolo ponechanie

žalobcu v štátnej službe na úseku výkonu colnej kontroly v rozpore so záujmami štátu chránenými na úseku finančnej správy, a to najmä vzhľadom na potrebu udržiavať dôveru vo finančnú správu a zabezpečovať služobnú disciplínu všetkých colníkov.

46. Vo vzťahu k sťažovateľom namietaným skutkovým zisteniam žalovaného považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že tvrdenia žalobcu o riadnom, svedomitom a dôkladnom vykonaní kontroly popiera skutočnosť, že na predmetnú kontrolu nebol použitý služobný pes, ktorého mal žalobca k dispozícii, a ktorý mohol odhaliť prítomnosť nelegálne dovážaného vtáctva. Aj napriek skutočnosti tvrdenej žalobcom, že služobný pes bol vycvičený na dohľadanie tabakových výrobkov, existuje pravdepodobnosť rovnajúca sa istote, že v prípade jeho použitia by, vzhľadom na prirodzené vlastnosti psa, počet ukrytého vtáctva (103 ks) a pre vtáctvo typický hluk a pach, „úkryt“ našiel, s dôrazom na fakt, že sa nejednalo o „vytvorený úkryt“ ale išlo o štandardné miesto - súčasť vozidla. Žalobca bol ako colník povinný využiť všetky dostupné prostriedky, aby vykonal kontrolu vozidla dôkladne, o to viac, keď po uskutočnení kontroly bol oboznámený s tým, že je vo vzťahu ku kontrolovanému vozidlu vedený rizikový profil so zameraním na CITES. Nevykonanie opätovnej kontroly po oboznámení s rizikovým profilom vozidla a nepoužitie psa výlučne z dôvodu jeho výcviku na tabak a nedôkladná kontrola vozidla, neobsahujúceho umelo vytvorenú schránku, ako celku nepotvrzuje stanovisko žalobcu, že vykonal ohliadku vozidla dôsledne tak, ako tvrdil vedúcemu smeny T. J. N.. Kasačný súd zdôrazňuje, že zo služobného príkazu č. 120-1095392-3 zo dňa 01.03.2017, určeného aj žalobcovi vyplynulo, že hlavné zameranie mobilného dohľadu malo spočívať v kontrole s využitím služobného psa a z vyjadreniu žalobcu dňa 20.06.2017 vyplynulo, že v nočnej zmene dňa 01.03.2017 boli vykonané ostatné kontroly so služobným psom, avšak neobjasnil, prečo nepoužil služobného psa aj pri predmetnej kontrole, čím mohol zabezpečiť jej dôkladné vykonanie. Zmena výpovede M. Y. ohľadom prítomnosti vtáctva vo vozidle v čase uskutočňovania colnej kontroly nie je dôvodom na spochybnenie vierohodnosti jeho výsluchu, pričom práve pôvodné zapieranie skutku v prvopočiatku trestného konania je bežné. Ak by svedok cez štátnu hranicu neprevážal žiadny nelegálny tovar, bolo by nelogické aby sa priznal k opaku, najmä, ak by sa tým dostal do situácie, ktorá by zhoršila jeho postavenie. V danej veci je podstatné, že ak by sťažovateľ riadne prehliadol vozidlo, zistil by či sa v ňom vtáky nachádzajú, alebo nie.

47. K poukazu sťažovateľa na právny názor, vyslovený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/113/2008 a čiastočne aj rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8MCdo/9/2015, kasačný súd uvádza, že uvedený právny názor sa týka iných skutkových okolností a právnych záverov, konkrétne je v ňom riešená otázka nezávislosti splnenia zákonných predpokladov prepustenia zo služobného pomeru od výsledku prípadného trestného konania, avšak v prejednávanej veci nebol na začatie plynutia prekluzívnej lehoty na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podstatný úkon trestného konania, konkrétne vznesenie obvinenia voči žalovanému, ale podstatné boli skutočnosti obsiahnuté v dôvodoch uznesenia o vznesení obvinenia, z ktorých nadriadený zistil dôvod na prepustenia colníka. Z uvedeného vyplýva, že daný právny názor nie je vo vzťahu k prejednávanej veci relevantný.

48. V súvislosti s poukazom žalobcu na rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 7S/2/2018 z 17.07.2019 (podanie zo dňa 11.12.2019), ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného o prepustení zo služobného pomeru colníka z identických dôvodov ako v prejednávanej veci, Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že uvedeným rozsudkom súd zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu podstatného porušenia ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej a správny súd sa ďalšími žalobnými dôvodmi žalobcu v danej veci nezaoberal, teda neskúmal a nevyhodnocoval všetky dôvody uvedené žalobcom, preto nie je možné porovnávať závery súdu v oboch prejednávaných veciach.

49. Vo vzťahu k dôvodu kasačnej sťažnosti, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP), musí kasačný súd, s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP vo vzťahu k meritu

prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

50. Kasačný súd nezistil pochybenia správneho súdu v právnej kvalifikácii veci, ani porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces, či odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Kasačný súd konštatuje, že správny súd sa vysporiadal so všetkými žalobnými bodmi, svoje rozhodnutie riadne a náležite zdôvodnil. Kasačný súd sa stotožňuje s právnymi závermi správneho súdu a tým aj závermi vyplývajúcimi z rozhodnutí žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu a konštatuje, že rozhodnutie krajského súdu zodpovedá právu sťažovateľa na spravodlivý proces, keď kasačný súd nezistil pochybenia v postupe správnych orgánov a kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku správneho súdu, ani pochybenia v procesnom postupe krajského súdu.

51. Sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti neuviedol žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť k záveru o nesprávnosti právneho záveru správneho súdu, keď správny súd sa dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom žaloby, pričom s jeho právnym posúdením vo veci sa stotožnil aj kasačný súd. Správne orgány vykonali vo veci dostatočné dokazovanie, čo je zrejmé z pripojeného administratívneho spisu, z ktorého nepochybne vyplývajú skutkové zistenia a právne konzekvencie, obsiahnuté v rozhodnutiach žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol postupom podľa § 461 SSP.

52. Žalobca v kasačnom konaní nemal úspech, preto mu právo na náhradu trov kasačného konania nevzniká (§ 167 ods. 1 SSP a § 467 ods. 1 SSP a contrario), pričom neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie trov kasačného konania žalovanému (§ 168 a 467 ods. 1 SSP).

53. Toto rozhodnutie prijal senát kasačného súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.